

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:

(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூலான

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ரம்

(இருபத்து ஆறாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்திரம் – இருபத்து ஆறாவது அத்யாயம்
(ஏழு வித்யைகள்)

இந்திர உவாச:-

1. பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம பத்மஸ்தே பத்மமாலிநி
நமஸ்தே பத்மஜே பத்மே கோவிந்த க்ருஹமேதிநி

பொருள் – இந்திரன் கூறுகிறான் : பரப்ரஹ்மமே! உயர்ந்த இடமே! தாமரையில் வசிப்பவளே! தாமரையை மாலையாக அணிந்தவளே! தாமரையில் அவதரித்தவளே! கோவிந்தனின் இல்லத்தரசியே! உனக்கு எனது நமஸ்காரங்கள்!

2. த்வே ஏதே கதிதே தேவி தவ தந்வை ஸநாதநே
விசேஷஸ்த்வஸ்தி வா கச்சித் அநயோ: ஸுக்ஷ்மரூபத:

பொருள் – தேவி! எப்போதும் இருக்கக்கூடியதான உனது இரண்டு ரூபங்கள் குறித்து நீ உரைத்தாய். இவை இரண்டும் உனது ஸுக்ஷ்ம ரூபத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவையா?

ஸ்ரீருவாச:-

3. ஏகமாதௌ பரம் தத்வம் லக்ஷ்மீநாராயணாத்மகம்
பூர்ணஸ்திமித ஷாட்குண்யம் ஸ்வச்ச ஸ்வச்சந்த சித்தநம்

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மி உரைக்கத் தொடங்குகிறாள்: ஒரு உயர்ந்த தத்வ ரூபம் உள்ளது. அது லக்ஷ்மீநாராயணனைத் தன்னுள் ஆத்மாவாகக் கொண்டதாகும். அதில் ஆறு குணங்களும் பரிபூர்ணமாக அடங்கியுள்ளன. அது தூய்மையாகவும், ஞானமயமாகவும் உள்ளதாகும்.

4. தஸ்யாஹம் பரமா சக்தி: ஸர்வாவஸ்த அநுஸாரிணீ
தேவீ ஸா பரமா திவ்யா ஸ்தூல ஸுக்ஷ்ம பராஹ்வயா

பொருள் – அதன் உயர்ந்த சக்தியாக நானே உள்ளேன். அதன் அனைத்து நிலைகளிலும் நான் உள்ளேன். எனது அந்த தேவி ரூபமானது திவ்யமாகவும், உயர்ந்ததாகவும், ஸ்தூலமாகவும், ஸூக்சுமமாகவும், முழுமையாகவும் உள்ளதாகும்.

5. மம தந்வாவிமே சக்தீ தாரிகா ச அநுதாரிகா
துஹாதே ஸகலாந் காமாநுபே ஏதே புரந்தர

பொருள் - தாரிகா மற்றும் அநுதாரிகா ஆகிய இரண்டு சக்திகளும் எனது மந்திர ரூபங்களாகும். இந்திரனே! அனைத்து விருப்பங்களும் இந்த இரண்டிலிருந்தே நிறைவேறுகின்றன.

6. உபே ஏதே மதே திவ்யே உபே நிஷ்டே பரே ஸ்ம்ருதே
உபே ஸம்ஸ்தா மதே ஸர்வா உபே தே விஷ்ணுவல்லபே

பொருள் – இந்த இரண்டுமே (தாரிகா, அநுதாரிகா) என்னுடைய திவ்யமான மிகவும் உயர்ந்த நிலைகள் ஆகும். அனைத்தும் இந்த இரண்டில் காணப்படுகின்றன. இந்த இருவரும் மஹாவிஷ்ணுவின் பத்னிகள் ஆவர்.

7. உபே ஏதே விசிந்த்யாத கச்சந்தி பரமாம் கதிம்
தத்வம் து பரமம் ஸூக்சுமம் கதந்த்யா மே நிசாமய

பொருள் – இந்த இரண்டைக் குறித்தும் த்யானம் செய்தபடி உள்ள உபாஸகன், மிகவும் உயர்ந்த கதியை அடைகிறான். அடுத்து என்னுடைய உயர்ந்ததும், ஸூக்சுமமானதும் ஆகிய தத்வங்களைக் குறித்து அறிவாயாக.

8. பரம் ப்ரஹ்ம தத: சாந்தம் ததோ நாத இதி க்ரம:
ஸர்வத்ர அவஸ்திதா ஸாஹம் நிமேஷ உந்மேஷ ரூபிணீ

பொருள் – முதன்மையான தத்வம் பரப்ரஹ்மம் ஆகும்; அதனைத் தொடர்ந்து சாந்தம் மற்றும் நாதம் ஆகிய இரண்டும் வருகின்றன. இதுவே சரியான வரிசை ஆகும். இந்த

அனைத்து தத்வங்களிலும் நான் நிமேஷம் மற்றும் உந்மேஷம் (கண்களை மூடுதல், திறத்தல்) என்னும் ரூபங்களில் உள்ளேன்.

9. ஆத்யம் யத் பரமம் ப்ரஹ்ம ஸூக்ஷ்மம் ஸ்திமித சக்திகம்

தாரஸ்தத்ர ப்ரதிஷ்டாய தநோதி விததாம் கதிம்

பொருள் – முதன்மையானதும், ஸூக்ஷ்மமானதும், சக்தியுடன் கூடியதும், அசைவற்று உள்ளதும் ஆகிய பரப்ரஹ்மமானது, தாரை என்பதான சக்தியின் இருப்பிடமாக இருந்து, அனைத்து ஸ்ருஷ்டிகளுமாக விரிவதற்கு ஏதுவாகிறது.

10. பவதோ ப்ரஹ்மணோ ய: அயம் உந்மேஷ: பரமாத்மந:

பவத் பாவாத்மகே தஸ்மிந் தாரிகா ப்ரதி திஷ்டதி

பொருள் – பரப்ரஹ்மத்தின் முதல் வெளிப்பாடாக பவத் மற்றும் பாவம் (இருப்பு மற்றும் இருப்பு நிலை) ஆகியவை உள்ளன. இவற்றில் தாரிகா என்னும் சக்தி நிலைக்கிறது.

11. ப்ரஹ்மணஸ்த்வரோஹோ ய: சாந்தரூப: ஸிஸ்ருக்ஷயா

சாந்தாக்யே பாவபூயிஷ்டே தஸ்மிந்நாஸ்தே அநுதாரிகா

பொருள் – “ஸ்ருஷ்டிக்க வேண்டும்” என்னும் ப்ரஹ்மத்தின் விருப்பமானது சாந்தம் என்னும் ரூபமாக முதன்முதலில் வெளிப்படுகிறது. இந்த நிலையானது அநுதாரிகாவின் அசையாத நிலையாக கைக்கொள்ளப்படுகிறது. இந்த நிலையில் இருப்பு என்பதும் வெளிப்படுகிறது.

12. த்விதீயஸ்த்வரோஹோ ய: சக்த்யாக்யோ பாவ ஊர்ஜித:

வாக்பவாதீநி பீஜாநி தத்ர திஷ்டந்தி வாஸவ

பொருள் – அடுத்து இரண்டாவது நிலையாக சக்தி என்பதில் வாக்பாவம் முதலான பீஜங்கள் அடங்கியுள்ளன. இந்த நிலையில் இருப்பு என்பது எங்கும் நிரம்பியுள்ளது.

13. ஏதாவாநநயோர்பேத: ப்ரோக்தஸ்தே ஸூக்ஷ்மதீமய:

வாக்பவாதீநி பீஜாநி கதந்த்யா மே நிசாமய

பொருள் – இப்படியாக உனக்கு நான் தாரிகா மற்றும் அநுதாரிகா ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டைக் கூறினேன். இந்த வேறுபாடு என்பது அவர்களுக்குள் ஸூக்ஷ்மமாகப் பரவி நிற்கும் ஞானத்தின் அடிப்படையிலேயே உள்ளது. அடுத்து வாக்பாவம் முதலான பீஜங்கள் குறித்து நான் கூறுகிறேன்.

14. த்ரையோக்யைச்வர்யத் உபேதம் ஐச்வர்யம் வர்ணம் உத்தரேத்

ஜகத்யோநிரிதம் பீஜம் வாக்பவாக்யம் உதாஹ்ருதம்

பொருள் – ஐச்வர்யம் என்பதில் உள்ள “ஐ” என்ற அக்ஷரம் மற்றும் த்ரையோக்யைச்வர்யம் என்பதில் உள்ள “ம்” ஆகிய இரண்டையும் எடுத்து இணைக்க வேண்டும். இந்த “ஐம்” என்னும் பீஜமானது அனைத்து ஸ்ருஷ்டிகளுக்கும் விதையாக உள்ளது. இதுவே வாக்பாவம் எனப்படுகிறது.

15. ஸைஷா குண்டலிநீ சக்திர்யஸ்யாம் குண்டலிதம் ஜகத்

சப்த சக்தி ஸ்வரூபேண யதா தத் அவதாரய

பொருள் – அடுத்து குண்டலிநீ என்னும் சக்தி குறித்துக் கேட்பாயாக. அனைத்து ஸ்ருஷ்டி சக்தியின் ஆதாரம் என்பது ஒரு சுருள் வடிவம் எடுத்தது போன்று இது உள்ளது. இது சப்த சக்தி போன்றே உள்ளதாகும்.

16. ஈ மாயா பரமா சக்திர் ஜகத்யோநிர் ரஞ்ஜநா

அப்ரமேயஸ்ய ஸா ஹி ஸ்ரீர்க்ருஹிணீ க்ருஹமேதிநி

பொருள் – “ஈ” என்னும் அக்ஷர மாயை ஆகும். இதுவே இந்த ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டிக்கு ஆதாரமாக உள்ள உயர்ந்த சக்தியாகும். அவளே மஹாவிஷ்ணுவின் இல்லத்தரசியாகிய “ஸ்ரீ” ஆவாள்.

17. அஸ்யா: பூர்வமிகாரம் து யோஜயேத் ஸூக்ஷ்ம சக்ஷுஷா

இத்தம் யதிஷ்டம் யத் த்ரவ்யம் யத்தத் தத்ர ப்ரதிஷ்டிதம்

பொருள் – ஸூக்ஷ்மமான பார்வையுடன் கூடியவனாக உபாஸகன் இத்தகைய “ஈ” என்னும் அக்ஷரத்திற்கு முன்பாக “இ” என்னும் அக்ஷரத்தைச் சிந்திப்பானாக. இந்த அக்ஷரமானது விருப்பம் அனைத்தையும் அளிக்கின்ற “இஷ்டம்” எனப்படுகிறது.

18. ஆநந்தமஸ்ய பூர்வம் து சிந்தயேத் ஸூக்ஷ்ம சக்ஷுஷா

அப்ரமேயம் தத: பூர்வம் யோஜயேத் ஸூக்ஷ்ம சக்ஷுஷா

19. சக்திரேஷா ஜகத்யோநிஸ் த்ரையோக்யைச்வர்ய தோஜ்ஜ்வலா

அப்ரமேயாத் அநாதி அநந்தாத் வ்யாபகாத் பரமாத்மந:

20. கோபநீ ஸர்வபூதாநாம் சக்திராநந்தநிர்பரா

இச்சா ஜ்ஞாந க்ரியா ரூப ஈகாரோத்தை: ஸமந்விதா

பொருள் – இதனைத் தொடர்ந்து ஸூக்ஷ்மமான பார்வையுடன் கூடியவனாக உபாஸகன் இத்தகைய “இ” என்னும் அக்ஷரத்திற்கு முன்பாக “ஆ” என்னும் அக்ஷரத்தைச் சிந்திப்பானாக; இதன் மூலம் “ஆனந்தம்” என்பதை நோக்கி நகர்கிறான். தொடர்ந்து அதே சிந்தனையுடன் “அ” என்னும் அக்ஷரத்தைச் சிந்திப்பானாக; இதன் மூலம் “அப்ரமேயம்” என்பதை நோக்கி நகர்கிறான். இவ்விதமாக வெளிப்படும் “ஐ” என்பது (அ + ஆ + இ + ஈ), இந்த ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டிக்கு ஆதாரமாகவும், மூன்று லோகங்களுக்கும் தேவையான ஐச்வர்யத்தை அளிப்பதாகவும், தேஜஸ்ஸுடன் கூடியதாகவும், தொடக்கம் முடிவு அற்றதான அப்ரமேயமாக உள்ள பரமாத்மாவை அனைத்து உயிர்களும் நேரடியாக அறிய இயலாமல் அந்த உயிர்களை மூடுவதாகவும், ஆனந்தம் நிறைந்த சக்தியாகவும், “ஈ” என்னும் அக்ஷரத்திற்கு ஏற்றதான “இச்சை, ஞானம், செயல்” ஆகியவற்றுடன் கூடியதாகவும் உள்ளது.

21. த்ரையோக்ய ஐச்வர்யதா தேவீ விஷ்ணுபத்நீ ஜகத்ப்ரஸூ:

இதி வாச்யம் ஜகத் யோநி பீஜஸ்ய அப்ஜாம் விசிந்தயேத்

பொருள் – அந்த உபாஸகன் பீஜ ஜகத்யோநியாக உள்ள அப்ஜையை (மஹாலக்ஷ்மி) த்யானிப்பானாக. அவளே (அதாவது நான்) மஹாவிஷ்ணுவின் பத்னியாகவும், மூன்று லோகங்களுக்கான ஐச்வர்யமாகவும், இந்த ஜகத்தின் ஆதாரமாகவும் உள்ளாள்.

22. ரதி: க்ரீடாபிதா லோகே க்ரீடா ச ஸ்யாத் க்ரியா மம

இந்தநம் தீபநம் ஜ்ஞாநமிச்சா சேகாரதர்சிதா:

பொருள் – பொதுவாக இந்த உலகில் “ரதி” என்னும் சொல்லானது லீலைகளைக் குறிப்பதாகும். எனது செயல்கள் அனைத்துமே லீலைகளாக உள்ளன. “இந்தநம்” என்னும் சொல்லானது தீபத்தையும், ஞானத்தையும், இச்சையையும் குறிப்பதாகும்.

23. த்ரையோக்யம் து த்ரயோ லோகாஸ்தே ச ஜீவாஸ்த்ரிதா ஸ்திதா:

தேஷாம் ஐச்வர்ய தானேந த்ரையோக்ய ஐச்வர்யதாஹ்விகா

பொருள் – “த்ரையோக்யம்” என்பது மூன்று லோகங்களைக் குறிப்பதாகும்; அதாவது பத்தர், முக்தர், நித்யர் என்பதான மூன்று நிலைகளின் உள்ள ஜீவாத்மகளைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும். இவர்களுக்கான ஐச்வர்யத்தை அளிப்பவளாக உள்ள நான், “த்ரையோக்ய ஐச்வர்யதா” எனப்படுகிறேன்.

24. அப்ரமேயாதிநா லோகாந் விதத்ய புவநாத்வநா

தஸ்மிந்நேவ பரே பூயோ வ்யோமேசே பரமாத்மநி

25. ஸந்திஷ்டதே பரேத்யேவம் உதய அஸ்தமயெள மம

ஈத்ருசீயம் மஹாவித்யா ஜகத்யோநிர்கிராம் ப்ரஸூ:

பொருள் – இப்படிப்பட்ட நான், அளவிட இயலாதவனாகிய அப்ரமேயனுடன் இணைந்து இந்த ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டிக்கான செயலைத் தொடங்குகிறேன். பின்னர் அதே உயர்ந்த ஆத்மாவாகிய வ்யோமேசத்தில் லயிக்கிறேன். இதுவே எனது உதயம் மற்றும் அஸ்தமன செயல்களாகும். இதுவே வாக்கின் ஆதாரமாக உள்ளதும் ஜகத்யோநி எனப்படுவதும் ஆகிய மஹாவித்யையின் வர்ணனை ஆகும்.

26. பஞ்சமீ காமஸூர்வித்யா காமபீஜாபராஹ்வயா
ப்ராத்யும்நீ பரமா சக்திஸ்தஸ்யா ரூபம் நிபோத மே

பொருள் – காமபீஜா எனப்படும் ஐந்தாவது வித்யையானது, விருப்பங்களை நிறைவேற்றி வைக்கக்கூடியதாகும். இது ப்ராத்யும்நீ என்பவளுடைய உயர்ந்த சக்தி ஆகும். அவளுடைய ரூபம் குறித்து நான் உரைக்கக் கேட்பாயாக.

27. மத்யமம் குணதத்த்வாநாம் யத் ப்ரோக்தம் பச்சிமாநநம்
ரஞ்ஜநம் ஸத்த்வ தமோர்போகேநால்பேந ரஞ்ஜிதம்

28. ஸா பரா ப்ரக்ருதி: காக்யா கல்பயந்தீ ஜகத்விதம்
புருஷேச்வர யோகேந ஸா ஸ்ருஷ்ட்யை ஸம்ப்ரகல்பதே

29. அவ்யக்த புருஷே சாக்ய ரூப த்ரய விபாவிநீ
மாயா ஸ்ரீ: சா புநர்தேவீ வ்யோமேசே ப்ரதிதிஷ்டதி

30. இதி ரூப ப்ரபாவௌ தெள காமபீஜஸ்ய தர்சிதௌ
ஷஷ்டம் ஸாரஸ்வதீம் வித்யாம் கதந்த்யா மே நிசாமய

பொருள் – பச்சிமாநநம் என்பது நடுகுணமாக உள்ள ராஜஸம் ஆகிறது. இது இன்பமானது ஆகும். இது ஸத்த்வம் மற்றும் தாமஸம் மூலம் உண்டாகும் இன்பங்களுடன் கலந்தும் உள்ளது. இது ஸ்ருஷ்டியை நடத்துவதும், “க” என்னும் அக்ஷரத்தால் கூறப்படுவதும் ஆகிய ப்ரக்ருதியையும் குறிப்பதாக உள்ளது. புருஷேச்வரனுடன் சேரும் இவள் ஸ்ருஷ்டிப்பதில் உறுதி கொள்கிறாள். மேலும் அவ்யக்த, புருஷன், ஈசன் ஆகிய மூன்று ரூபங்களாக வெளிப்படுகிறாள். இவளே மாயை அல்லது வ்யோமேசத்தில் (அதாவது “ஓம்” என்பதில் உள்ள “ம்”) உள்ள ஸ்ரீயும் ஆகிறாள். இப்படியாக உனக்கு நான் காமபீஜத்தின் ரூபம் மற்றும் சக்தியைக் கூறிவிட்டேன். ஆறாவது பீஜமான ஸாரஸ்வதி குறித்து இப்போது நான் கூறக் கேட்பாயாக.

31. ப்ரஜ்ஞாதாரோ ஹி அஹம் சக்ர ப்ரக்ருஷ்டஜ்ஞாந ஜந்மபூ:
ஸாஹம் ப்ரஜ்ஞாப்ரஸூர் விஷ்ணோருதயேந ஸமந்விதா

பொருள் – சக்ரனே! மிகவும் உன்னதமான ஞானம் வெளிப்படும் இடமாகிய ப்ரஜ்ஞாதாரை (இது “ஊ” என்பதாகும்) நானே ஆவேன். மஹாவிஷ்ணுவின் இயக்கத்துடன் ஸம்பந்தம் கொண்டதும், ஞானத்தின் பிறப்பிடமும் (இது “உ” என்பதாகும்) நானே ஆவேன்.

32. ஆநந்தம் யோஜயேத் தஸ்யா: புரஸ்தாத் ஸூக்ஷ்மயா த்ருசா

அப்ரமேயமத: பூர்வம் பாவயேத் ஸூக்ஷ்மயா த்ருசா

பொருள் - ஸூக்ஷ்மமான பார்வையை அடைந்த உபாஸகன் ஒருவன், ஆனந்தத்தை (இது “ஆ” என்பதாகும்), அதன் முன்பாக (அதாவது “உ” என்பதற்கு முன்பாக) சேர்ப்பானாக. தொடர்ந்து, அதே ஸூக்ஷ்மமான பார்வை மூலம் அப்ரமேயம் (இது “அ” என்பதாகும்) என்பதை அதன் முன்பாக (அதாவது “ஆ” என்பதற்கு முன்பாக) சேர்ப்பானாக [இவை அனைத்தும் அடுத்த ச்லோகத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன].

33. அப்ரமேயோதிதா ஸாஹம் மஹாநந்தமயீ சுபா

ஆதாரபூதா ப்ரஜ்ஞாயா வ்யோமேசே ஸம்ஸ்திதா புந:

34. புநர்விஸ்ருஷ்டியோகாய பரமேச்வரம் ஆகதா

ஷஷ்டி ஸமுத்ஹ்ருதா வித்யா சப்ததாச்சார்த்த தச்ச தே

பொருள் – அப்ரமேயம் என்பதிலிருந்து வெளிப்படும் மந்த்ரமாகிய இவள் (அதாவது நான்), மிகுந்த ஆனந்தம் மற்றும் மங்களத்துடன் கூடியவளாக உள்ளாள். ஞானத்தின் ஆதாரமாக உள்ள இவள், வ்யோமேசத்தில் (அதாவது “ம்” என்பதாகும்) வசிக்கிறாள்; இதனைத் தொடர்ந்து ப்ரளயகாலத்தில் இவள் பரமேச்வரனை (அதாவது “ஹ்” என்பதாகும்) அடைகிறாள் [இதுவரை கூறப்பட்டது என்னவென்றால்: அ + ஆ + உ + ஊ + ம் + ஹ் = ஒளஹ் என்னும் காம பீஜ மந்த்ரமாகும்]. இப்படியாக உனக்கு ஆறாவது வித்யையானது, சப்தம் மற்றும் பொருளுடன் விளக்கப்பட்டது.

35. இயம் பீஜத்ரயீ வித்யா கதிதா த்ரிபுராஹ்வயா

வ்யுத்க்ரமாநுக்ரமாப்யாம் ஸா ஹி ஆத்மஸாம்ய ப்ரதாபி ச

36. விதேயம் காமதுக் ப்ரோக்தா ஜப ஹோமாதி ஸாதிதா

வ்யஞ்ஜந ஸ்வர ஸ்யோகாத் தஸ்யா பேதாந் பஹூவிது:

பொருள் – மூன்று பீஜங்களுடன் (ஐம், க்லீம், ஒளஹ்) கூடிய இந்த மந்திர தொகுப்பானது த்ரிபுரா எனப்படுகிறது. இதனைப் பயிற்சி செய்யத் தொடங்கும்போது முதலில் பின்வரிசையிலும் (இது வ்யுத்க்ரமம் ஆகும் – “ஒளஹ், க்லீம், ஐம்” என்பதாகும்), அதன் பின்னர் நேர்வரிசையிலும் (இது அநுக்ரமம் ஆகும் – “ஐம், க்லீம், ஒளஹ்” என்பதாகும்) உச்சரிக்கவேண்டும். இது ஆத்மாவுடன் ஒற்றுமையை உண்டாக்குகிறது. இதனை ஜபம் மற்றும் ஹோமம் ஆகியவற்றுடன் உச்சரிக்கும்போது, விரும்பிய அனைத்தையும் அளிக்கிறது. இதில் உள்ள மெய்யெழுத்துக்கள் மற்றும் உயிரெழுத்துக்கள் ஆகியவற்றை வெவ்வேறுவிதமாக மாற்றி அமைக்கும்போது, இது பலவிதமான வடிவங்களை அடைவதை கற்றோர் அறிவர்.

37. சதுர்ணாம் புருஷார்த்தநாம் ஹேதுந் வ்யஸ்ய ஸமஸ்ய ச

ஸப்தமீ து மஹாலக்ஷ்மீர்வித்யா ஸா ஸர்வஸாதநீ

பொருள் – ஏழாவதாக உள்ள “மஹாலக்ஷ்மி வித்யை” என்பது நான்குவிதமான புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்கவல்ல ஆதாரமாக உள்ளது. இந்தப் புருஷார்த்தங்களைத் தனித்தனியாகவும் அல்லது மொத்தமாகவும் அளிப்பதாகவும், அனைத்துவிதமான ஸாதனமாகவும் உள்ளது.

38. பராம் ப்ரக்ருதிமாதாய பாஸ்கரம் தத்ர யோஜயேத்

மர்தநேந ஸமாயோஜ்ய காலவஹ்நிநா

39. பூஷயேந்மாயயா பிண்டமந்தே வ்யாபிநமாநயேத்

கதிதம் தே மஹாலக்ஷ்மீ பீஜம் ஏதத் புரந்தர

பொருள் – இந்திரனே! உயர்ந்த ப்ரக்ருதியுடன் (அதாவது “க” என்னும் அக்ஷரம்), பாஸ்கரத்தை (அதாவது “ஸ” என்னும் அக்ஷரம்) சேர்த்து, அதனுடன் மர்தநத்தை (அதாவது “ம” என்னும் அக்ஷரம்) இணைத்து, இவற்றுடன் காலவஹ்நியையும் (அதாவது “ர” என்னும் அக்ஷரம்) சேர்க்கவேண்டும். அதன் பின்னர் இதனை மாயா (அதாவது “ஈ”

என்னும் அக்ஷரம்) என்பதால் அலங்கரிக்கவேண்டும். இதன் விளைவாக உண்டாகும் கூட்டு அக்ஷரத்தை ஒரு வ்யாபி (அதாவது “ம்” என்னும் அக்ஷரம்) கொண்டு முடிக்கவேண்டும் (இதன் மூலம் உண்டாகும் கூட்டு அக்ஷரம் – மஹாலக்ஷ்மி மந்திரம் – “க்ஷரீம்” என்பதாகும்).

40. கர்ஷந்தீ வ்யாக்ருதாவஸ்தாம் அஹம் ஹி ஸ்வேந தேஜஸா

ப்ரதாந பூமிகாம் கத்வா மூர்த்தி: த்ரயவிபாவிநீ

41. நிர்மாய ஸகலம் பாவம் வ்யோமேசே ஸம்ப்ரதிஷ்டிதா

இதி பாவ்யமிதம் பீஜம் ஜபதா ஸாதகேந து

பொருள் – இந்த பீஜத்தைக் கொண்டு ஜபங்கள் செய்யும் உபாஸகன் ஒருவன் என்னை வ்யோமேசத்தில் (அதாவது “ம்” என்னும் அக்ஷரம்) உள்ளதாகவும், ப்ரக்ருதியாக மாறி, தொடர்ந்து மூன்று ரூபங்கள் (அவ்யக்தம், மஹத் முதலானவை) கொண்டும், எனது தூய்மையான சக்தி மூலமாக ஸ்ருஷ்டியில் ஈடுபட்டுள்ளதாகவும், இவை அனைத்தையும் உண்டாக்கியதாகவும் த்யானிக்கவேண்டும்.

42. இத்யேதே ரச்மயோ ஜ்ஞேயா வித்யாயா: தாரிகா க்ருதே:

அநுதாராதயோ வித்யா இதீதம் தாரிகாமயம்

பொருள் – அநுதாரா முதலான இந்த வித்யைகள் அனைத்தும் தாரிகா என்னும் வடிவில் உள்ள வித்யையின் ஒளிக்கீற்றுகளாக உள்ளன. ஆக இவற்றில் தாரிகா என்பவளும் உள்ளாள் என்றாகிறது.

43. தமிழாம் தாரிகாம் வித்யாம் பஜமாநோ யதாவிதி

ஐஹிகாமுஷ்மிகாந் போகாநக்ஷயாந் ப்ரதிபத்யதே

பொருள் – தகுந்த விதிகளின்படி இந்த தாரிகா வித்யையைக் கைக்கொண்டு உபாஸிப்பவர்கள், இந்த உலகிலும் அந்த உலகிலும் அழியாத போகங்களை அனுபவிப்பர்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்திரம் இருபத்து ஆறாவது அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்